Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Tredie Brev til en højvelbaaren Herre. 1743

Citation: Holberg, Ludvig: ”Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret”, i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 230. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801139792/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

derne, saa nu tager jeg hellere Juraen end Filosofien til Hjælp i min landlige Tilværelse. Mine Naboer troede jeg altid sad dybt begravet i Bøgerne og at de uden Fare kunde genere mig og gøre Nar af mig op i mit aabne Ansigt. De prøvede derfor ved Smigren, Trusler og andre Fif, som Folk paa Landet er Mestre i, at finde ud af hvordan jeg var, og hvor stor Taalmodighed de kunde vente sig fra min Kant; men da de saa at jeg ikke fandt mig i hvad som helst, men passede paa mine Sager, saa sluttede de først Vaabenstilstand og snart efter Fred. Som Landmand har man mange Oplevelser som nok kan tage Modet fra én, og man faar Gang paa Gang ubehagelige Meddelelser, som for Eksempel at

Studen for Ploven er segnet, af Sygdom er Gederne døde,
Misvækst tilintetgør éns Haab om Godaar og Grøde.

Men samtidig har man mange Glæder og Fornøjelser ud af det; for efter min Mening er der intet der er morsommere, mere agtværdigt og mere passende for en intellektuel end Landbrug. Og desuden kan jeg bedre lide Bøndernes Vittigheder og deres uforstilte Snakkeri end de lærdes velfriserede Taler. Alting var i Forfald da jeg blev Ejer af denne Gaard; men efterhaanden kom der Orden i Roderiet, det forfaldne blev genopbygget, og nu blomstrer alting saa det er lige til at blive misundelig over. Hver Gang jeg tænker paa dette og sammenligner Tingenes nuværende Tilstand med den forrige, bliver jeg gennemstrømmet af Glæde. Jeg er glad over at jeg paa en vis Maade har gjort min Pligt som god Borger, at jeg midt i denne Mængde af Nedbrydere der lader deres Ejendomme forfalde og alt blive ødelagt har faaet Skik paa en grov, uformelig Masse og har forbedret Levevilkaarene for Bønderne, der før i Tiden maatte slide og slæbe uden at faa noget ud af det.

Jeg føler nu for Alvor de Ubehageligheder som plejer at ledsage Alderdommen. Før var jeg fuld af Gaapaamod,